

начнахъ отъ негова владѣтель; съставихъ му азбука, приведохъ по-вечето богослужебны книги тогашнаго бѣлг. езыкъ, който достигнѣ да бѫде пимъ езыкъ и за другытѣ Славены, като Сърбы, Мравци, Чехы, Руссы и др. Въ тѣзи трудове на свати наши първоучители, помагали имъ тѣхнитѣ стойни ученици: Климентъ, Наумъ, Ангеларъ, Сава и Гораздъ, които наедно съ с. с. Кирилла и Методія нашата черква є прославила, като ги є чела съ името: светыи седмочисленни. — Тѣзи седмочисленници приготвихъ и много дѣятели, ко то не съ малка ревностъ сѫ са трудили да развѣйтъ бѣлгарската писменность и да я обогатяватъ съ и въ преводы и списанія. Ный тукъ ще спомене само: Епископа Константина, Григорія презвитра, Іоанна Екзархъ бѣлгарскаго, Чѣрноризеца Хри бра и царь Симеона (²⁰).

Въ Борисово време ёще са тури начало и бѣлгарската Іерархія. Първый б. Архіепископъ бы св. Іосифъ, какъто свидѣтелствува единъ Бѣлгаринъ съвременникъ на Бориса. «Борисъ, казва той, югъ же нарекоша въ св. кръщени Михаилъ,.... отвѣрди я (Бѣлгаретѣ) святыми книгами въ правослаену вѣру кръстѧнскую, приведѣ св. Іосифа ахіепископа, иныхъ учителія и наказателія.... постави ѹепископы, попы, игумены, да учатъ...» (²¹)

А когато ученициятѣ и помощнициятѣ на св. Свѣтлунски братя са върнахъ въ бѣлгарія изгоне изъ Велико-моравското царство, Борисъ избра съ него олъ тѣхъ, св. Клиmentа, и го тури духовен начелникъ на третята часть отъ царството си

(²⁰) За сичкитѣ наредъ и за тѣхнитѣ списани виждъ: Истор. прегледъ на бѣлг. църква отъ М. Дрино 1869-гл. IV, стр. 40—42.

(²¹) Тамъ пакъ: гл. II. стр. 26 и 27.